SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 258/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť súdneho exekútora Mgr. Petra Kohúta, so sídlom B. B., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 Er 568/97–EX 305/97 zo 7. novembra 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť súdneho exekútora Mgr. Petra Kohúta, so sídlom B. B., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2004 doručená sťažnosť súdneho exekútora Mgr. Petra Kohúta, so sídlom B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 Er 568/97–EX 305/97 zo 7. novembra 2003.

Sťažovateľ uviedol, že ako poverený exekútor vykonal exekúciu proti povinnému – Bašta, s. r. o., so sídlom Kapitulská 23, Banská Bystrica. V priebehu konania bola zistená insolventnosť povinného, o čom bol informovaný oprávnený, ktorý následne podal návrh na zastavenie exekúcie. Okresný súd rozhodol o zastavení exekúcie. Sťažovateľ ďalej uviedol, že predmetom ústavnej sťažnosti je rozhodnutie o trovách konania za vykonané úkony exekúcie a že nezákonným rozhodnutím okresného súdu mu vznikla škoda. Sťažovateľ podal žiadosť o podanie mimoriadneho dovolania, ktorá bola orgánmi prokuratúry odložená. Podľa jeho názoru ide o vec hodnú osobitného zreteľa, ktorou by sa mal zaoberať ústavný súd.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd *„rozhodol, že: 1. došlo k porušeniu čl. 46 ods. 3 ústavy“* a *„2. zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici“*.

II.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či obsahuje náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo podaná oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

Jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti v rámci predbežného prerokovanie je podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj jej oneskorené podanie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 2 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo základných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (napr. I. ÚS 22/02 a iné).

Uznesenie okresného súdu sp. zn. 1 Er 568/97–EX 305/97 zo 7. novembra 2003 sťažovateľ prevzal 3. decembra 2003 a sťažnosť ústavnému súdu podal 9. augusta 2004, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2004